

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi polji in velja po postu za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/2 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLVI.

V Ljubljani, 5. vel. travna 1893.

List 18.

Cerkveno leto, ali letni sveti časi in dnevi.

Spisal Ivan Komljanec.

Tretje poglavje.

Velikonočna doba.

§. 10. Štiridesetdanski post.

(Dalje.)

2. Notranji pomen štiridesetdanskega posta je sličen oneinu adventnega posta. Postni čas je čas pripravljanja, da vredno v duhu sv. cerkve obhajamo praznik odrešenja in vstajenja, praznik zmage o Veliki noči. Odrešenja, doveršenega po Kristusu, nam se je storiti deležnim. Zmaga Kristusova nad grehom in peklom ima biti tudi naša zmaga. Zmago Kristusovo bomo slavili vredno, ako postanemo s pomočjo te zmage zmagovalci nad lastnimi grehi, nad lastno dušno smertjo. S Kristusom naj tudi mi vstanemo iz groba lastnih grehov v novo življenje — ta opomin se odzivilje iz vseh oblik cerkvenega bogoslužja v velikonočni dobi. Kaj je nam samim v ta namen storiti, to nam pa oznanjuje štiridesetdanski post. Ta čas je čas pokore, premagovanja in zadoščevanja. Duh spokorni odsvita tudi iz cerkvenih obredov v postu običajnih.

3. Že v nedeljo sedemdesetnico se obleče cerkev v spokorno oblačilo višnjeve barve. V tako imenovani ferijalni maši izostane slivospev „Gloria“, veseli klic „Aleluja“ v oficiju „Te Deum.“ Mašni listi in evangeliji treh nedelj pred pepelnico nam postni čas predstavljajo kot čas resnega boja zoper počutna poželenja, obetajoč istemu venec zmage ter plačilo v nebesih. Da pa bodo človeški naporji v boju zoper razne posvetne nevarnosti zaslužljivi, mora jih prešinjevati ljubezen. V evangeliju kvinkvagezime se napoveduje že terpljenje Kristusovo, ki je središče vsemu postnemu praznovanju.

Podobe svetnikov po oltarjih so nekdanj že v pričetku postnega časa zakrivali, in je bila le podoba Križanega izpostavljena v resno premišljevanje. Pozornost vernikov na terpljenje Kristusovo obrača tudi cerkev s pobožnimi vajami, ki se imajo v postu, n. pr.

križev post, postne pridige. Beremo že o sv. Krizostomu, da je v postu pridigoval vsak dan.

Spokornostni značaj postnega časa razodevajo tudi cerkvene zapovedi. Vsak dan, izjemši nedelje, je zapovedan posten dan. Cerkev tudi prepoveduje očitne, šumeče in hrupne veselice, vzlasti ženitovanja. Tako zapoved je izdal cerkveni zbor Laodiicejski v 4. stoletju. Ravno ta zbor je bil ukazal, da se smé sv. maša v postnem času brati le dvakrat v tednu, in sicer v soboto in nedeljo. Vse druge dni v tednu pa so se verniki zbirali v cerkvi, in prejeli sveto Obhajilo. To opravilo so imenovali „prejposvečeno mašo,“ ker so bile hostije v ta namen že prejšnjo nedeljo posvečene. Vendar ta ukaz v zatočni cerkvi ni prišel v veljavo, in taka maša je tu v navadi le veliki petek. — Tudi post je bil nekdanj veliko strogejši, nego je dandanes. Spremenjene časovne razmere zahtevajo olajšav, ki jih sv. cerkev tudi v resnici dovoljuje. —

§. II. Pepelnična sredo.

1. S pepelnično sredo se prične pravi štiridesetdanski post. Ime „pepelnična sredo“ ali „pepelnica“ je od tod, ker se v ta dan verniki z blagoslovljenim pepelom na čelu zaznamujejo. Ta običaj ima svoj pričetek v cerkvenem obredu, po katerem so nekdanj grešnikom nalagali očitno pokoro, in jim pri tem večkrat sipali pepel na glavo. Do 5. stoletja je bilo sploh zapovedano, očitnim grešnikom nalagati tudi očitno pokoro. V versto očitnih spokornikov so take grešnike sprejemali pepelnično sredo. V ta namen so se grešniki zbrali v slabotni obleki, bosonogi in s poklonjeno glavo v cerkvi pred škofom. Naznanila se jim je pokora, in škof je spokornikom, poklekničim na tla, vsipal pepela na glavo govoreč: „Pomni človek, da si pepel, in se boš zopet v pepel povernil; delaj pokoro, da prejmeš večno življenje.“ Na to so vsi pokleknili, in molili za spokornike, proseč Boga za nje spokornega duha in usmiljenja. Škof jih je potem peljal iz cerkve. Pred cerkvenimi vratmi jih je nagovoril z besedami: „Glejte, danes ste zavoljo svojih grehov spred praga matere cerkve odpravljani, kakor je bil prvi človek Adam zavoljo svojega prestopka pregnan iz raja. Škof jih je v nadaljnjem

svojem govoru opominjal, ne obupati, ampak zanašati se na usmiljenje božje, ter s postom, molitvijo in milošnjo delati za grehe pokoro. Obetajoč, da jih bo veliki četertek zopet sprejel v sveto cerkev; svaril jih je, do tega časa ne prikazati se v cerkev.

Takim spokornikom nekaj v tolažbo, nekaj iz ponižnosti, pridruževali so se prostovoljno tudi drugi verniki, in oblečeni v spokorno obleko prosili pepeljenja. Ta prvotno prostovoljni običaj je pozneje postal postava. V 12. in 13. stoletju je prišel ta običaj v splošno navado.

Kaj pomeni pepeljenje?

2. Pepel je podoba minljivosti vseh zemeljskih stvari, ter spominja človeka vzlasti na smert. Z mislijo na smert pa je tesno združena misel na pokoro; pepel je tedaj tudi podoba pokore. Tak pomen je imelo pepeljenje tudi v stari zavezi. (Prim. Job, 42, 6. Jozve 7. 6. Jerem. 25, 35. Jona 3, 6.) Zato tudi mašnik moli, pepel blagoslovljaje, da bi Bog pepeljencem dodelil spokornega duha, odpušcanje grehov in večno življenje.

Pepeljenje pa ima tudi tolažilno, veselo stran. Pepel, po livadah potrošen, pospešuje rast, in podaja rastlinam kali in snovi za novo, krepko življenje. Pepeljenje nas tedaj ima tudi navdajati s sladkim upanjem, da bo naše, po smerti v prah zdrobljeno telo, nekdanj vstalo v novo, častitljivo življenje.

Ker je postni čas po vsem svojem obrednem praznovanju čas pokore, začenja se prav primerno s pepeljenjem.

3. Naj pri tej priliki omenimo štirideset-urine pobožnosti, ki je tik pred pepelnično sredo v mnogih krajih v navadi. Namen tej pobožnosti je, dati Bogu neko zadoščenje za pregrehe, ki se po svetu godé ravno pred začetkom postnega časa, s predpustnimi veselnicami in burkami.

Predpustne norosti so poganska zapuščina. Rimljanje so po vzgledu Gerkov in Egipčanov obhajali svoje „bakanalije,“ in sicer dvakrat v letu, zadnji dan meseca februarja, in v dan 9. avgusta. S svojim praznovanjem so slavili malika vinstva, B a k a. Moštvo in ženstvo je hodilo okrog našemljeno; život jim so pokrivalo jelenove kože, glave so si ovijali z beršlinom. Kričaje in razgrajaje so nekateri jahali osle, drugi vodili kozle. Na palicah, z beršlinom in tersjem ovenčanih, nosili so nesramne podobe, spremljani po godcih. Nesramne pesmi prepevaje, pojedali so in popivali so okrog.

Tudi med kristjani so se bile vrinile take razuzdanosti, vzlasti po Italiji. Sicer so nekateri v tem iskali tudi necega odškodovanja za zderžanje, ki jim ga je nalagal nastopajoči post.

Da bi se take samopašnosti zabranjevale in omejevale, ukazovali so nekateri škofje ravno one dni pobožne vaje, n. pr. Karol Baromej (16. stol.). Sv. Filip Nerinj je pričel v isti namen v Rimu pobožne obhode po sedmerih cerkvah. Papež Benedikt XIV je podelil po svoji državi odpustek vsem, ki so te dni obiskali katero izmed sedmerih cerkev, čisto se spovedali in vredno prejeli sv. Obhajilo. Klemen XIV je v pismu z dne 23. januarja 1765 to podelitev raztegnil na vsa cerkev.

(Dalje nasl.)

Ogled po Slovenskem in čopisi.

Ljubljana. (Šmarnice in molitev.) Pri- ljubljene šmarnice so se tudi v Ljubljani pričele 1. majnika po vsih cerkvah in obiskujejo se z navadno gorečnostjo, morebiti letos še bolj memo družih let. V stoljnici se letos tudi zjutraj ne bere, temveč sta vsak dan kratka govora zjutraj ob 5ih in zvečer ob 7ih. Gospodje stoljni kaplani so izvolili lepo tvarino: Očiščevalna, razsvitljevalna in zedinjevalna pot, prav po misijonski šegi, pa z vednim oziranjem na Marijo in njeno pomoč, izgledu čednosti itd. Pričel je gospod A. Kalan. Cerkev je natlačeno polna. Pravi cvetlični venček se daruje tedaj nebeški rožni Kraljici vsako jutro: prva cvetlica je kratek govor, druga pa najsvetejši daritev Jagnjeta Božjega, ter sv. maša z blagoslovom pri silo lepo ozališanem oltarji Naše ljube Gospé presv. Serca, in tretja: obhajanje vernikov, pri čemur je želeti, da bi se prav obilno vdeleževali ss. zakramentov v majnikovem mescu ter dosegali znane vsakdanje odpustke in mesečni popolni odpustek v korist vernim dušam v vicah, ki so z živimi na zemlji v občestvu svetnikov. Posebno šolski mladini, med katero se od nekaj časa verni in pobožni duh znatno oživlja, je želeti in privosčiti, da bi ss. zakramente prejemale ne le kadar je po šolski naredbi zapovedano, temveč tudi sicer o lepih praznikih med letom in tudi zlasti v ljubem mescu majniku. Kaj je prijetniše in koristniše, kakor neprisiljena pobožnost? Tako si mladi človek pridobi značaj in vedno zvezo z Bogom tudi za poznejše čase.

Popoldne ob 7ih so druge šmarnice. P. Loinger si je letos izvolil obravnavati čednosti Marijine in je v prvem nagovoru pojasnil, da to: 1. Hoče Bog, 2. želi Marija, 3. vernikom pa da je koristno, in drugi dan je pričel s ponižnostjo. Pozival je k sklepu, starše, rednike, in vsacega kdor more kaj pomagati, da se naj učijo že otrocični ponižnosti, ker sedanja ošabna, prevzetna doba se ne bo obernila na bolje, ako se mladina ne bo učila ponižnosti. In res, kakošno opičevanje je z otroci že v obleki, pri nekterih očitnih nastopih in skazovanjih, kjer se treska s hvalo plosk na plosk, da že otrok misli, kdo vé, kaj da je, in sicer le sam od sebe, in sam po sebi, ne da bi se učil spoznavati, da sam ni nič, ne vé nič in nima nič, temveč da vsaka prednost v znanji, učenji itd. je dar od Boga in njegove dobrote. — Druga cvetka so popoldne po blagoslovu z Najsvetejšim litanije Marije Device, v katerih se tako častitljivo preslavljajo naj višje Marijine prednosti; dalje desetka od Marijinega rožnega venca; angeljevo češčenje, in sklep zopet z blagoslovom Jagnjeta Božjega.

Ali niso to res prelepe cvetke v hiši Božji, vsega občudovanja vredne šmarnice! Zares, prav ledeno serce morajo imeti, ako kateri med tako lepim opravi- lom v cerkvi zamorejo zunaj cerkve postajati in poslednjič s praznimi rokami in obteženo vestjo spred cerkve — namesto iz cerkve — proti domu bendati! Nesrečno mlado serce, katero nima svetega ognja v sebi! —

Z dežele pripovedujejo, s koliko gorečnostjo, s procesijami itd. so o hudi suši ljudje dežja prosili in kako iskreno zdaj tudi Boga hvalijo, ko so bili tako hitro uslišani, kadar so pričeli poslednjič — djali bi — Bogu sveto silo delati.

Ljubljana. Poskušnje za samostojne duhovnije v začetku maja vdeležili so se čč. gg.: Fr. Kregar, adm. v Javorjah; Jan. Mikš, kurat na Razdertem; Fr. Rihar, kapl. v Železnikih; G. Šifrer, kapl. v Naklem; Leop. Zaletel, kapl. v Mengšu

I. Vprašanja: Ex Theologia Dogmatica.

1. Probetur institutio divina et necessitas Confessionis sacramentalis.

2. Jesus Christus, verus Deus, iudex omnium futurus demonstratur, adjectis salutaribus, quae inde fluunt, pro vita monitis.

Dr. J. Kulavic.

II. Ex Theologia Morali.

1. Data definitione imputationis, demonstratur, quando actio aliqua vel omissio sit imputabilis ad meritum vel demeritum.

2. Quatenam circumstantiae sint in restitutione ab oculis habendae, exponatur.

Dr. L. Klofutar.

III. Ex Jure Canonico.

1. Exhibeatur notio et divisio beneficiorum ecclesiasticorum.

2. Qualem influxum exserit votum in contrahendum, imo in contractum matrimonium?

IV. Ex Exegesi biblica.

Fiat lingua vernacula exgetico-homiletica expositio pericoparum Epistolae et Evangelii, quae leguntur Dominica octava p. Pentecosten, nimirum ep. ad Rom. VIII 12-17, et Evang. s. Lucae XVI, 1-9, inclusive.

Dr. L. Klofutar.

V. Iz duhovnega pastirstva.

1. Na kaj je gledati duhovnemu pastirju pri napravi križevega pota, da se veljavno postavi?

2. Kaj je spovedna molčecnost, in kako bi se nenaravno grešilo zoper to dolžnost?

3. Komu sme duhovni pastir deliti zakrament sv. Rešnjega Telesa?

Prof. A. Zupančič.

VI. Šolska kateheza.

Učenem ljudske šole naj se vprašaje razloži: Kaj je sv. pismo?

Prof. A. Zupančič.

Iz Škofje Loke. (Ločitev veleč. gospoda Simon-a Zupan-a.) Ko se je prvič zvedela po Loki novica, da nas bodo zapustili v. č. nunski katehet in nastopili župnijo na Ježici, sperva nismo mogli verjeti; s svojo serčno prijaznostjo in gorečim delovanjem so se namreč vsem tako priljubili, da nikomur ni prišlo v misel, da bi se mogle to lepo razmerje spreminiti. Ko so torej v nedeljo 23. aprila sklenili mnogoletno versto globoko v serce segajočih goverov v samostanski cerkvi in se s kratkimi in ginljivimi besedami poslovlili od svojih vernih poslušavcev, bili so vsi tako pretreseni, da se je vse solzilo. V sredo 26. aprila popoldne so se s čč. gg. učiteljicami na čelu učenke vseh 5 razredov z ginljivimi nagovori poslovlile od svojega ljubljene g. kateheta so jim podale krasne šopke v znak serčne hvaležnosti in neomejenega spoštovanja do svojega dušnega očeta. Po šoli se je zbralo nad 10 domačih in bližnjih preč. gg. duhovnov, ter so se poslovlili od svojega ljubljene g. tovariša in voščili so jim obilnega blagoslova v novem delokrogu, katerega so nastopili v četrtek 27. aprila. — Naj izrečemo s tem priserčno zahvalo preč. gospodu za 15letno neumorno in plodonosno delovanje kot katehetu, za zveličanje duš

navdušenemu voditelju „Marijine družbe.“ kot gorečemu spovedniku in cerkvenemu govorniku Bog Vam poplačaj, preč. g. župnik, z bogatim blagoslovom v Vašem novem pastirskem delokrogu in z večno krono v nebesih! Prosimo Vas tudi, ohranite v prijetnem spominu svoje bivanje v Škofji Loki in spominjajte se nas tudi zanaprej v svojih molitvah!

Ob jednom stem prav serčno pozdravljamo preč. g. Feliks-a Zavodnika, njegovega naslednika, kateremu želimo istotako vsestranskega blagoslova in pomoči Božje v novi službi v prid mladine in sploh prebivalstva.

Velečast. gospodu Sim. Zupan-u,

novemu župniku na Ježici ob slovesu v spomin njegovemu 15letnemu delovanju kot katehet na dekliški šoli pri čč. gg. uršulinkah v Škofji Loki.

Približal se je bridki čas slovesa,

Ko kličemo Ti rosnega očesa:

Katehet naš spoštovani,

Kteremu smo serčno vdani,

Zdaj nas hočeš zapustiti.

Drugim dušno jed deliti?

Zvestó pri nas petnajst let delovaje

Mladino nežno pridno vzgojevaje

Učenik si bil izboren,

Bil prijatelj nam uzoren;

Serca znal si pridobiti.

Vsak te moral je ljubiti.

Dekliška šola da zdaj daleč sluje,

In z letom vsakim lepše napreduje,

Mnogo je zasluga Tvoja,

Ker se nisi strašil znoja;

Storil si, kar le mogoče,

Bil mladini dober oče.

Tu zasajena lepa je cvetlica,

Nje varhinja Marija je Devica,

Njo gojil si, je pokrival,

Gledal nanjo, ji prilival,

Deblo vzrastlo je visoko,

Razprosterto na široko.

Cvetlica ta premnogim je že znana,

Hčera Marijinih družba ta je zvana;

Že nad tisoč je število

Udov nje se pomnožilo.

Njej voditelj pregoreči

Bil si k Božji časti večji.

Kaj hočem šteti več lastnosti ljube,

Ki me spominjajo le bridke zgube —

Vzdihnem rajši: Bog poplačaj

Ti obilno in povračaj!

Kar pa kdaj te je žalilo,

Nam odpusti blagomilo!

Ovčic v molitvah nas ne zabi svojih,

Podpiraj nas v nevarnih dušnih bojih,

Da ko ločimo se časno,

Združi tam nebo nas krasno,

Tam kjer neha vsaka beda,

Tam naj bo pastir in čeda!

O novi župnik, slednjič še pozdravljen!
 Ostaneš v sercih ljubljen nam in slavljen;
 Zdravega Te Bog ohrani,
 Zlega vsega naj Te brani.
 Serčno Tebi, tvojim krogom —
 Kličemo še: Z Bogom, Z Bogom!

V Celji, 28. aprila. Najprej Vam izrekam serčno sožalje zaradi izgube prijateljev Jereba, Marna, Potočnika, v katerih sem tudi jaz zgubil nekdanje dobrotnike. Bog jim stotero povračaj!

Dalje Vam naznanjam, da je včeraj tukaj umrl kapucin — lajik Fr. Dominik Čampa v 81. letu svoje dobe. Rojen je bil ranjki v Sodražici pri Ribnici in v kapucinskem redu je preživel 53 let in nekaj mescev. Bil je dalj časa v Gorici, pri sv. Križu na Vipavskem, v Kerškem, in nazadnje v Celji, odkoder ga je Bog poklical v večnost. Naj mirno v Bogu počiva!

Iz Št. Vida pri Zatičini, 2. maja, 1893.
 Od 9. do 19. dne preteklega mesca obhajal se je v tukajšnji župniji sv. misijon; vodila sta ga oo. jezuita, prečastita gospoda Dolijak in Tomazetič. Župljani Št. Viški vdeleževali so se te izvanredne pobožnosti z nenavadno gorečnostjo. Vkljub temu, da je bil sv. misijon o času, ko ima kmetovalec dovolj dela na polji, bila je cerkev vsak dan pri vseh treh ss. opravljenih natlačeno-polna vernega ljudstva. Vsled prevelike gnječe bila je vročina v cerkvi pogostokrat kar neznosna, vendar tudi to ni odvernilo ljudi, da bi ne bili redno prihajali poslušat temeljite, pretresljive govore čč. gg. misijonarjev. Njiju beseda pala je — upajmo — na rodovito zemljo. Dasi je ogromna večina župljanov že pred misijonom opravila svojo velikonočno dolžnost, je vendar o misijonskem času — lahko rečem — vsak Št. Viški župljan vnovič prejel zakramente sv. pokore in sv. R. T. Da je bila vdeležba sv. misijona zares nepričakovano velika, razvidno je iz tega, da je bilo tekom 10 dni v naši župnijski cerkvi obhajanih okrog 44000 vernikov. To stalo je seveda veliko truda; toda vse se je srečno izvršilo s pomočjo božjo in pomočjo prečastitih Št. Vidcem sosednjih gg. duhovnikov, ki so z neumorno gorečnostjo sodelovali in v truda polnem delu vstrajali do konca misijona; pač jih je pri tem krepil in oserčeval izrek: „Si terret labor, aspice praemium.“

Izrekajoč v imenu vse župnije priserčno zahvalo velec. g. župniku, da nam je oskerbel to milosti polno pobožnost, prečastitima gospodoma misijonarjema za njiju neumorni trud na prižnici in v spovednici, vsem velečastitim gg. sotrudnikom iz Št. Vidske okolice, kakor tudi prečastitemu g. kanoniku Klunu, ki se je potrudil iz Ljubljane semkaj, da je sv. misijon z blagoslovljenjem misijonskega križa slovesno završil, izražam le še željo, naj bi Vsegamogočni trudu

prečastitih gospodov in dobri volji vernikov podelil svoj sv. blagoslov. „Deus dat incrementum;“ Bog naj torej blagoslovi vsem vdeležencem sv. misijona njih dobre sklepe, ki so jih storili o misijonskem času, da jim ne ostanejo samo v besedi, marveč da postanejo dejanje in rodé trajen sad. —

Zvonček sv. Jožefa iz Prjedora v Bosni.

Naj milo, lepo in prijetno zadržim za letošnje Šmarnice po vsej Sloveniji in povsod, kjerkoli bije verno slovensko kerščansko katoliško serce:

„Ave Maria, gratia plena — Češčena Marija, milosti polna!“ Hvala Bogú! približal se je cvetlični mesec majnik, Marijin mesec, velelepe šmarnice. Dela in obdeluje se v vertovih in na poljih. Polja, livade, vertovi, ravnice in doline, grički, hribi in gore zelenijo in cvetó; solnce jasno sije in prijetno ogreva, ptičice milo in lepoglasno žvergolijo...

Tudi na duhovnem, verno-rimo katoliškem, vseobčem vertu se ta mesec vse še posebno oživlja, zelení, cvetè; lepota in prijetnost se vzvišuje, dobrodejna vonjava se razširja, pevajo se lepoglasne pesme v vertu Božjem na zemlji — v vertu nebeške vertnarice. Božje Matere, vselej Device Marije. In ta velekrasni vert v kerščanski rimo-katoliški Cerkvi je majnikova pobožnost, so svete Šmarnice.

Pri tem pa: Viharji bučijo, merzli vetrovi piskajo, suša in nalivi žugajo, slana in mraz nastaja in še razne druge nezgode pretijo po lažiliberalstvu, materializmu, framasonstvu, po verski vnémarnosti, slabovernosti in malovernosti; pretí po mlačnosti in lenobi za verno, bogoslužno, čednostno in dobrodelno, proti temu vertu Božjemu in vertu Marijinemu na zemlji. Ipak vert Božji in vert Marijin vedno krasen, prijeten in jako rodoviten ostane in donaša obilneje velelepih cvetlic in dobrih sadežev, mnogoštevilnijega sadja. Vert Božji in Marijin se vsako leto v mesecu majniku še posebno obnoví, obdela, obseje in obsadi; pa tudi poveča, razširi in olepša.

Tudi verni rimo-katoliški Slovenci in mnogi Slaveni smo v tem vertu Božjem in vertu Marijinem, hvala Bogu!

Naredimo, vredimo, obnovimo, razširimo in olepšajmo, okrasimo Božji in Marijin vert v dušah in sercih naših. Na duhovni način: preocrjimo svoj dušni, serčni vert s pravim spoznanjem samih sebe, s pravim kesanjem čez vse svoje grehe zavoljo razžaljenja Božjega, s čisto in odkritoserčno spovedjo in istinitim poboljšanjem in spreobrnjenjem življenja. Korenine greha, grešni in malopridni osat, ternje in plevel slabih, grešnih in strastnih razvad in navad izrujmo in odpravimo iz tega verta duše. Vredimo vkusno in lepo razmerno gredice v dušnem vertu našem, po božjih in cerkvenih zapovedih, po željah svetih in pravih Kristusovih in Njegove sv. Cerkve. Dobro obdelajmo svoj duhovni vert z živo vero in s trdnim upanjem; nasejajmo in nasadimo vanj raznih lepih dišečih in plemenitih cvetlic, dobrih sadežev in sadu-rosnih dreves kerščanskih čednosti, pokore in obilno dobrih del. Napajajmo si dušni vert z vredno prejemanimi svetimi Zakramenti, pošiljajmo iz njih ponižne, skesane, iskrene, pogoste in stalne molitve in sv. zdihljeje k trojnoedinemu Bogu gori v sv. nebesa, da pride od tam obilno nebeške rose Božjih milosti in darov, blagrov in blagoslova na duhovne vertove

naše, ter jim vročijo in podelijo stoternega dobrega sadu.

Ogradimo skerbno in dobro dušni vert s ternjevim plotom zatajevanja in premagovanja samih sebe, mesa, svetá in satana; kolci v tem plotu naj bodo razne spokornosti. Preženimo iz duhovnega verta megle slabovernosti in malovernosti, dvomov nezaupljivosti in otožnosti, in zasijalo bo velesvitlo, dobrodejno toplo solnce ljubezni Božje iz presvetega Serca Jezusovega na verte dušne, in vse bo oživelo, vzkliklo, ozelenelo, razcvetelo in najboljih sadežev rodilo in dozorilo, te duhovne vertove velekrasne in prijetne storilo.

In nebeška vertnarica, brezmadežna Devica Marija bo prišla z veseljem v ta dušni in serčni vert naš, z blagoslovljenim sadom telesa svojega, ki je: Kristus Jezus-Bog-človek! O neizrečeni in neopisljivi blagor naš, sreča naša, ako prideta Jezus in Marija na vert duše in serca našega, ostala in bivala rada in z veseljem v njem!

Tako pripravimo in ozališamo mi rimo-katoliški Slovenci in Slaveni za letošnji Marijin mesec majnik — za šmarnice Jezusu in Mariji dušne in serčne vertove svoje. In s tem bomo Božjo in našo ljubo Mater Devico Marijo najbolje častili, se Ji priljubili in Nji najprijetnejšo šmarnično pobožnost opravljali. Brez rečenega pa bi Ji vse drugo češčenje, opravila in dela naša Mariji v čast, njej ne bila všeč, ne ljuba, niti prijetna.

Poleg tega pa okinčajmo, olepšajmo in osvitlajmo podobe, slike in kipe nebeške Kraljice, Matere Božje, vedne Device Marije v cerkvah, kapelah in hišah naših; zbirajmo se pridno, osobito v majniku, pred Njene ss. podobe, molimo Boga, častimo Božjo Mater, premišljujmo božje reči in opravljajmo šmarnične pobožnosti.

V imenu Marije Device vas vse ponižno prosim, da bi letos v Marijinem mesecu majniku opravljali iskrene molitve k Bogu, zaupljive prošnje k Materi Božji, mnogo čednostnih, spokornih dobrih del za spreobrnjenije zaslepljenih, s pravega pota Kristusovega in Njegove rimo-katoliške Cerkve zašlih bratov Slovencev in Slavenov in za milost zjedinjenja razkolnih Slavenov in Slovanov iztočne ločene Cerkve. Ako ljubimo Boga in Jezusa Kristusa in Božjo in našo Mater Marijo Devico, bomo gotovo prav ljubili tudi bližnjega našega, osobito pa najbližnje — brate naše Slovence in Slavene. In, ako prav, dostojno in lepo napravimo Jezusu in Mariji za šmarnice letošnje in potem za vselej vert duše in serca našega, bode Bog nam po Mariji Devici podelil obilne milosti, darove in pomoči, in podelil onim, za koje bomo iskreno molili, prosili in pobožnosti in dobre dela opravljali.

(Konec nasl.)

Brežičani kod Prjedora, 25. aprila 1893. (Procesija sv. Marka v Bosni.) Danes, sv. Marka evang. dan, se je spokorna in prosilna cerkvena procesija pervikrat obhajala v novi župniji sv. Jožefa v Prjedoru; pervikrat po mnogih stoletjih, najbolj gotovo pa je še v tem mestu in kraju ni bilo, kakor ne rimo-katoliške cerkve, in ne občine. V predturškem času bila je rimo-katoliška cerkev in župnija v 3 ure oddaljenem Kozarcu.

Vseh četirih rimo-katoliških biskopij v Bosni in Hercegovini cerkveni obrednik je jedinstveni (za vso nadbiskopijo Verhbosansko jednoisti), in ta „ri-

tuval“ veleva nastopni obred za Markovo in križevske ali prošinske procesije: Psalem pred glavnim oltarjem v cerkvi, potem začetek litanij vseh Svetih, koje se pevane nadaljujejo v procesiji. Procesija ima čvetero postaje pri že stalnih, ali za sedaj napravljenih kapelah, križih, znamenjih; kjer pa teh ni, se postoji s križem, ki se nosi pred procesijo, vsako stran postrežček s svečnikom in gorečo svečo. Svečenik pristopi pred križ in zapoje trikrat, vsakokrat z višjim glasom: „Da se dostojiš plodove zemlji dati i uzdržati!“ pevci odpevajo: „Molimo Te, usliši nas!“ Pri tretji ponovljeni omenjeni prošnji svečenik dostavi: „i blagosloviti,“ sedaj blagoslovi v podobi križa polja, njive, zemljo in nje rastline in sadeže. Pri vsaki postaji se peva, tej procesiji in prošnjami pomenljivi oddelek sv. evangelija in vsakokrat druga cerkvena molitva.

Pred evangelijem zapoje svečenik: „Gospodine sa vami!“ Pevci in ljudstvo odpeva: „I sa duhom tvojim!“ Sveč.: „Rieči sliedeče svetog evangelija po (sv.) Marku!“ Ljud.: „Slava Tebi, Gospodin!“ Na to peva se oddelek sv. evangelija v slavenskem jeziku, ves sv. obred procesije je v liturgičnem slavenskem govoru, kar je močno ginljivo za verno ljudstvo. Šli smo pa s to procesijo po polju poleg cerkve in mesta. Pervo nosil se je višnjev barjak z velikim križem, prec za njim pa križ s podobo razpetega Zveličarja na visokem deržalu; za njim šli so dečki opravljajoči sv. rožni venec, na to odraščeni možki, za njimi svečenik, potem pa ženski spol. Moravski Slaveni so lepo, cerkveno-koralno pevali staro-slavenske litanije vsih Svetih. Hvala Bogu! tako vedno lepše napreduje verno, kerščansko-rimo-katoliško življenje tukaj pod varstvom sv. Jožefa. In drugoverci občudujejo, spoznavajo vedno bolje lepoto, duhovitost, vzvišenost in vèrnost, rednost in pobožnost kerščansko-rimo-katoliško. —

Brežičani v Bosni, 24. aprila. (Verno pobožna cerkvena slavnost sv. Jožefa.) Tretjo nedeljo po Veliki noči svetkuje sv. rimo-katoliška Cerkev svetek varstva sv. Jožefa, ženina Marije Device, varha in oskerbnika Sina Božjega, Kristusa Jezusa, Boga-človeka. V jugoslavenski Bosni, v mestu Prjedoru je nova rimo-katoliška župnija in nje ubožna cerkev posvečena sv. Jožefu. On je njej osobiti nebeški zaštitnik, varh, patron. Spodobilo se je, da se kar mogoče slavno in verno-pobožno svetkuje praznik tega vzvišenega Svetnika, in ker je pa letos praznik sv. Jožefa 19. marcija bil ravno tiho nedeljo 40danskega posta, se je vsa cerkvena slavnost premestila na tretjo nedeljo po vstajenju Gospodovem.

To nedeljo bila je uboga, toda milostna cerkvica in oltar velekrasno in častito okinčana in mnogoštevilno in umetno z lučimi razsvitljena. Priprosti pa verno-pobožni Bošnjaki rimo-katoliki došli so z oddaljenih okrožji na proščenje (božjopot), počastit sv. Jožefa.

Močni strel in glas zvoná je rimo-katolikom, pa tudi po večini mahomedanskemu in razkolnemu mestu in lepim okolicam mogočno naznanjal slavo rednika Kristusovega, sv. Jožefa. Mnogo rimo-katoličanov prejelo je zakrament a sv. pokore in presv. Rešnj. Telesa. O polu devete ure dopoldan nosili smo med molitvami kip sv. Jožefa na njemu pripravljeno in olepšano mesto pri sredinji cerkve, da zamore se na kolnih memo hoditi in poljubljati. (Tu je običaj, da

se cerkveni „patron“ v podobi poljublja na dan slavnosti njegove.) O deveti uri začela se je molitvena ura, počestitev sv. Jožefa in priporočila v priprošnje in varstvo njegovo.

Združeno in javno so zbrani verni rimo-katoliki pobožno in iskreno molili Boga in prosili sv. Jožefa za mnoge milosti, pomoči za vesoljno kat. Cerkev, za sv. Očeta Leona XIII. za vse cerkvene in svetovne stanove, za razne potrebe, osobito pa za vse blagodušne dobrotnike in dobrotnice te siromaške cerkve sv. Jožefa. Zagotovo bodo Jezus, Marija, Jožef vam in vašim pomagali in obilno povernili.

Ob 10ih slovesna sv. maša z lepim cerkvenim petjem, med pevano sv. mašo je tu pevani slavenski apostolski list in evangelij s slavenskim odpevanjem. To je jako dobro, ker je rimo-katoliška Cerkev tu na pragu vzhoda in med iztočno razkolno cerkvijo. Tudi vhod v cerkev sv. Jožefa smo lepo okinčali z zelenjem v podobi častnih vrat in na cerkvi je vihrala cerkvena zastava z znamenji vere, upanja in ljubezni. Pri takih slovesnih cerkvenih shodih ni tu popivanja in pijančevanja, ne plesov, niti drugih nekerščanskih zabav in nerednosti, kakor sem ter tje na Slovenskem.

Na večer bila je v domači kapeli, v Brežičanih slovesna pobožnost v čast sv. Jožefu in se bo obhajala 8 dni; tako nas bo sv. Jožef dovedil k nebeški Kraljici, Materi Božji, Mariji Devici za šmarnični mesec majnik.

Grobni napis Aberkijev.

„Slovenec“ št. 96. je prinesel naslednji znameniti spisek:

V spomin škofovske petdesetletnice je podaril turški sultan sv. Očetu neko mramornato ploščo s prestarim napisom v gerškem jeziku. Našel jo je Anglež Ramsay leta 1882 v Frigiji. Plošča je nekdanj pokrivala grob sv. Aberkija, škofa hierapolhtanskega v Frigiji. Besedilo tega napisa, katero je sestavil sam sv. Aberkij, ko se je bil povernil iz Rima, je bilo znano že preje; saj se nahaja v življenjepisu svetega Aberkija, ki je živel v drugem stoletju po Kristusu, v dobi cesarja Marka Avrelija. Ali dvomilo se je, zlasti v protestanških in racijonalistiških krogih, o pristnosti njegovi. Zakaj? Zato, ker nam podaja ta napis najjasnejši dokaz iz starodavne dobe za prvaštvo (primat) rimske stolice in za nauk o presv. Rešnjem Telesu. Napis pové med drugim, da je Aberkij obiskal Rim. „kraljico mest.“ da je prepoval Sirijo in nadaljuje v slovenski prestavi doslovno: „Povsod me je spremljala vera. Vera mi je dajala v jed Ribu iz čistega vreca; veliko in čisto Ribu, katero je dajala jesti svojim prijateljem čista devica s kruhom in vinom. Kdor te besede razume, je vernik in moli naj za-me.“ Res morejo umeti ta simboliški jezik samo poučeni kristijani. Izpisane besede se namreč nanašajo na presveto Rešnje Telo, katero so v skrivni disciplini (disciplina arcani) predočevali z ribo, ker je gerška beseda *ἰχθύς* (riba) sestavljena iz začetnic besedij *Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ Υἱὸς Σωτήρ* (Jezus Kristus, Sin Božji, Zveličar). Devica, ki deli to Ribu, pomenja ali sveto cerkev ali pa vero. Podobni napisi in podobe iz iste dobe so se našle tudi drugod. Znan je takov napis, najden leta 1839 v Autunu na Francoskem, in podobe v katakombah sv. Kalista. Na vzhodu in zapadu in v središču kerščanstva je

bila torej v drugem stoletju ista vera gledé svetega Rešnjega Telesa. Pridobitev tega kamna je torej velike pomembe za katoliško Cerkev. Sultan ni mogel pokloniti sv. Očetu bolj dragocenega darú. Kdor se želi o tem spomeniku bolj natančno soznaniti, glej Minasi T. J.: *La dottrina del Signore pei dodici Apostoli*. Roma, 1891. Str. 284 ss in *Acta Sanctorum*. Octob. tom. IX., str. 491, 492, 515, 516 ss.

Rimski Martirologij 12. oktobra ima naslednje o tem svetem služabniku Božjem: „Hierapoli in Phrigia sancti Abercii Episcopi, qui sub Marco Antonino imperatore claruit.“ To je: V Hierapolu v Frigiji spomin škofa Abercija (po greški izreki: Aberkija), kateri je bil slovesen (je sveto živel) ob cesarovanji Marka Antonina. L

Razgled po svetu.

Nektera znamenja časa. „Znamnja bodo na zemlji.“ Pomenljivo znamenje je, da tako veliko ljudi umerje nagle, neprevidene smerti. Tega ni treba pojasnovati, ker nam zvonovi pripovedujejo, pa veliko jih je, ki zvonilo preslišujejo in nič se ne zmenijo, da bi očenaš izmolili, kadar se moli za ranjcega, t. j. ko merliču klenka. K temu se šteje tudi kolera, ki se zopet vsiluje.

K znamenjem na zemlji se smejo po pravici šteti silro pogosta pogorišča. Pretekle mesce so bila silo pogosta taka pogorišča po Ameriki, silo velika. Zdaj se zelo veliko tega sliši tudi po Evropi. V Uhrskobrodskem kraju je bilo velikonočni teden kakih osem požarov — vse po hudobiji, ako je res, kakor se piše. In kako pogosta je bila poslednje dni v naši mali deželi ta nesreča, je res groza. — Iz Prage naznanjajo, da je v Gornjem Slivnem pri Benadku pogorelo 40 hiš, 4 otroci so končani in 40 ljudi je bilo pri gašenju poškodovanih.

Znamnja na zemlji so tudi strašni potresi po raznih krajih. Iz Atén naznanjajo 18. aprila, da pri potresu na otoku Zante je bilo 50 ljudi mertvih in 100 hudo ranjenih.

Znamnja na zemlji so strahoviti viharji, ki delajo nezmerno škodo in strah po zemlji. Iz Novega Jorka poročajo 21. aprila, da po deržavah Alabama, Misisipi in Arkanzas je silovit vihar napravil veliko razdjanje, ter je dosti ljudi mertvih in ranjenih.

Znamnja na zemlji so liberalci, tako imenovani „štrajki“ in razna rogovilstva po več krajih, zlasti hudobni so socijalisti — rudečkarji. V Antverpnu so štrajkovci požigali. — V Bruselju so na velikem taboru govorniki 12.000 ljudi podkurjali k boju za občno volilno pravico. — V Bukareštu rogovilijo liberalci, ki so nameravali napasti zbornico, 21 policistov hudo ranili itd.

Taka znamenja na zemlji so liberaluhi in njih časniki, tako zviti in lisičji, da ljudem kar očitno lažejo, češ, mi učimo pravo vero, škofje in duhovni učijo napačno vero!

Ko se piše „o znamenjih na zemlji,“ bi se smelo še posebej pristaviti „znamnja v Ameriki!“

Rekel je undan demokrački govornik: „V Ameriki zamore vsak srečen biti.“ To se smé pa z dobro vestjó obrniti in reči: „V Ameriki more vsak nesrečen biti!“ To je res; kajti prestrašno je, kar se nesreč

sliši iz tega dela sveta. Iz Jolieta III. 9. aprila poroča „Am. Slovenec“ da v petek 7. apr. je prihrul vertinec (ciklon) v sredino države Illinois in zapustil prestrašno razdjanje za seboj od Čikage do Jolieta. Velikanska železna mašina, 120 čevljev dolga, je odpovedala vsled silnega viharja in železnični voz je padel na spodej stoječo hišo ter usmertil ljudi v hiši; 9 mož je bilo v trenutku mrtvih in 5 hudo ranjenih. Med usmerteniimi bila sta Slovenca Matija Sporar in Anton Petrovčič. Bog jim bodi milostljiv!

Iz Minneapolisa, Minn. Pri otoku Kunhamu se je pretergal jéz in odplovila je voda hlodov v obsegu 100.000 čevljev.

V Fond du Lac, Wis., na glavni železnici „Wis Central.“ se je peljal tovorni vlak 2. apr. po nekem griču, kar se odterga pri 3. vozu os in v silnem diru navzdol se nakopičijo vsi vozovi eden verh drugega in sterlo je kurjača in še dva druga. — Po drugih krajih so zopet nastali silni požari, v južni Dakoti in Nabraski se širi ogenj; v Mk Leandingu je upepelil ogenj tri velike gozde. — V mestu Florence je pogorelo mnogo najlepših poslopji; — v Springu ravno tako norveška cerkev itd. — Še hujsi je ogenj na morji; 4. apr. se je vnel parnik „King James.“ kacic 200 milj od pristanišča na mirnem morji; kapitan in 16 mornarjev je bežalo na en čoln, v drugega pa kermar in 16 družih; poslednji so dospeli na suho, za prve se ne vé, najberž da so utonili.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec velkli traven (maj.)

a) Glavni namen:

Krivoverci in neverci.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII.)

Živa vera in terdno zaupanje je prva in najpotrebniša stvar za vsacega človeka, ki hoče dospeti do spoznanja resnice in se s tem zveličati. Kdor hoče priti k Bogu, mora verovati, da je Bog, ki plačuje nje, kateri ga iščejo.

Živa vera in terdno upanje potrebno je za vse človeštvo skupaj; za svet, ki čumi v hudobijah, v poželenju oči, mesa in v napuhu življenja. To je zmaga, ki premaga svet, naša vera, ki nam povzdigne serca k nebeškim željam in jih vodi tje, koder je pravo veselje.

V tem prepričanji molili smo v pretečenih dveh mesecih, v sušcu in mal. travnu, naj Gospod oživi vero v sercu svojih vernikov in naj v nas poterdi upanje. Vere in upanja nam je treba, da ne zgubimo poterpljenja v skušnjavah življenja, temveč vstrajamo do konca in se tako zveličamo; da se z močjo in pogumom, da celo z veseljem bojujemo za Gospoda in v živi iz Boga izviraajoči veri premagamo svet, t. j. ga pripeljemo k Jezusu.

Ta mesec hočemo moliti za ravno ta svet, za one revne duše, one nesrečne ljudstva, ki sedé v smertni temi in senci, čeravno se je prikazalo solnce sv. katoliške vere že pred 19. stoletji ter stoji visoko na nebu: za neverce, ki tajijo Jezusa Kristusa, solnce pravičnosti, našega Boga; za krivoverce, kateri sicer poznajo Jezusa Kristusa, vendar ga pa nočejo popolnoma spoznati in njegove sv. cerkve vbogati. Teh

zadnjih vidimo tako obilno število v lastni domovini, na Angleškem, Nizozemskem in na celem severu evropskem, v novem svetu, v severni Ameriki: tudi Ruska in kristjani na Jutrovem ločili so se od jedine in prave vere. K nevercem pa ne štejemo le judov, mohamedanov in paganov, posebno zapuščenih ljudstev v Afriki, ki so bolj sužnji satanovi kot surovih in nevsmiljenih ljudi; temveč to ime zaslužijo bolj kot oni brezštevilni, kateri so vzgojeni v sredi med nami, v sredi med kerščanskimi ljudmi, nekerščansko ali pa kateri prostovoljno zaveržejo vero, v kateri so bili vzgojeni, da se veržejo neveri v naročje. Ti zadnji zgubé z božjo vero tudi mnogokrat velik del dedščine človeške pameti in padejo popolnoma v brezverstvo. Njih nesreča je največja; od njih preti tudi vsemu človeštvu največja nevarnost splošnega prevrata in pogina.

Zveličani P Ramière, vodja in največji pospešitelj molitvenega apostoljstva, razložil je v svoji prelepi knjigi „Molitveno apostoljstvo“ vzroke, zakaj da je ravno sedaj čas, zbrati se v veliki splošni molitveni bratovščini s presv. Jezusovim Sercem. Zajema jih iz pobožnosti do presv. Serca, prav za prav iz Jezusovega Serca samega. Ti vzroki veljajo danes čez 30 let, ktera so pretekla, še ravno tako, in še bolj ko takrat in zatorej hočemo tudi nekatere navesti.

Zdravejši del evropskih krivovercev, posebno mlajših, ki so z nami združeni po sv. kerstu, vendar pa žalibog nimajo prave vere z nami, teži po cerkvi, s katero so po kerstu združeni, kateri pa so bili odtergani po svoji vzgoji. Skrivnostni nemir jih sili, poiskati mater in glavo, ktera naj bi jih vodila po pravi poti. Terpijo lakoto in žejo po veri in upanju, t. j. po pravičnosti in molimo naj, da bodo tem preje nasičeni. Še-le malo desetletij je, odkar se je vstanovila velika bratovščina za spreobrnjenje Anglije; in koliko spreobrnjencev smo dosedaj doživeli; vedno hitreje vrača sa angleška cerkev k svoji materi (glej Sendbote 1889. str. 331). Smemo upati, da doživimo kaj jednacega tudi med ločenimi nemškimi brati, ako goreče zanje molimo. (Konec nast.)

Molitev.

Gospod Jezus Kristus! V družbi z ono božjo voljo, s katero si prinašal sam Bogu slavo nekđaj tu na zemlji po svojem presvetem Sercu, in jo še sedaj prinašaš brez prenehanja v presv. Rešnj. Telesu po vesoljnem svetu do konca dni, in v posnemanje sv. Serca presv. vselej brezmadežne Device Marije, darujem ti danes in vsaki trenutek tega dne vse svoje namene in misli, vse čustva in želje, vsa dejanja in besede. (100 dni odpustka enkrat na dan Leon XIII. 1885.)

Posebno pa ti jih darujem za spreobrnjenje krivovercev in nevercev, in za vse v tem mescu in današnji dan družbenikom molitvenega apostoljstva priporočene zadeve.

O sladko Serce mojega Jezusa, daj, da te vedno bolj ljubim. Amen. (Vsakrat 300 dni odpustka in če se vsak dan moli, enkrat v mescu popolen odpustek. Pij IX. 26. l. 1876.)

Sladko serce Marijino, bodi moje rešenje. (Vsakrat 300 dni odpustka. Pij IX 1852.)

O sv. Jožef, predpoda in patron častivcev sv. Jezusovega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov enkrat na dan, Leon XIII. 1891.)

Sv. nadangelj Mihael, sv. Bonifacij, zvel Peter Kanizij, prosite za nas!

b) Posebni nameni.

11. **Kristusov vnebohod.** Povzdig serea k Bogu. Boj proti nejasni in goljufivim verskim in npravstvenim vprašanjem.

12. **S. Pankracij.** Družba „Detoljubov.“ Strastno jezni značaji. Kat. dijaki na protestantovskih gimnazijah.

13. **S. Servacij.** Pomovitev propadlih občin v vpeljavo Serea Jezusovega položnosti in molitvenega apostoljstva.

14. **S. Bonifacij.** Duševne in telesne moči pri opravih poklica. Nesprijeni hlapei in dekle v slabih okoliščinah. Vdove in sirote.

15. **S. Izidor.** Srednji in kmetski stan. Vterditev kat. delavskih družb. Zelo nesrečni zakoni. Podivjana mladina.

(Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serea.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov, Bog dobrotno odverni od nase dežele poboje, umore in samomere, odpad, in brezverstvo, preestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe — Nekdo na napačni poti za poboljšanje. — Sestra priporoča bolnega brata za pomoč. — Bolna oseba za zdravje. — Za srečo pri kupčiji. — Ubožna mati za pomoč, da bi mogla otroke preživiti. — Skerbna mati lepo priporoča sina v molitev za srečen izid šolskega leta. — Priporočam se prav serčno svoji ljubi Materi Mariji, da bi mi njeni goreči častilci z njeno priprošnjo izprosili neko milost, ktere acizrečno potrebujem. Ako me boš uslišala, o preljuba moja Mati, bom to naznanil in še neka družega storil Tebi v čast. Na to milost, o moja Mati, je zasto čeno celo moje življenje, ki ga čiste Tehi izročim. — Neko dekle priporoča svojega na duhu bolnega očeta v molitev, da bi na priprošnjo Naše lj. Gospé ozdravel, če je Božja volja.

Listek za raznoterosti.

Na Ježici se je v petek zjutraj, 28. aprila, poslovil nepozabljivi župnik, sedaj kanonik v Novem mestu, preč. gosp. Fr. Povše. Vse je bilo globoko ginjeno in pretreseno pri slovesu tolikoletnega najboljšega pastirja in tako verlih župljanov. — Precej popoldne pa se je žalost spremenila v veselje, ker spremili so iz Ljubljane na Ježico novega vrednega naslednika č. g. Simona Zupana nekteri kanoniki in duhovni in častitljiva oo. frančiškana gvardijan in P. Tadej. Ves kraj ob cesti in naprej je bil ozališan s slavoloki, zastavami ter napisi, katerih obseg je veljal znotraj kot zahvala odhajajočemu dosedanjemu, zunaj pa kot prihajajočemu novemu župniku. Ko je novi g. župnik po prihodu dal blagoslov s presv. Rešnjem Telesom v cerkvi, je bilo pred oltarjem celo kardelo praznično oblečene mladine, de-

klic kot družic, sicer pa vsa cerkev polna ljudstva, in gredé iz cerkve je vse tiščalo k novemu župniku in mu roke poljubljevalo. Slava Ježicanom, ki so tudi o tej priliki pokazali, kako priserčno so vdani duhovnom ter kako spoštujejo sploh duh. stan.

Novomašniki lavantinske škofije iz 3. leta so ti-le gg.: Jan Gorišek, iz Mekin pri Kamniku; Alojzij Kokelj, z Mlake, Javorske fare nad Škofjo Loko; Jož Meško od Vel. Nedelje, in Matej Osenjak, iz Št. Lorenca na Dravskem polji.

Suša — dež. Pri veliki suši se je bilo bati prav hudih nasledkov. Ljudje so začeli po mnogih krajih po cerkvah in v procesijah dežja prositi. Silno velika procesija je bila oznanjena pri sv. Petru sv. Marka dan za četrtek iz Ljubljane na Rožnik, zlasti je bilo veliko moških, in ljudje so s tolikim zaupanjem šli prosit, da so marsikteri pri naj lepšem vremenu že z dežniki šli od doma. In res, kmalo se je začelo na dež pripravljati, v petek dopoldne pa je pričelo tako pohlevno in prijetno deževati, kakor se le želiti more ter je deževalo precej obilno. Hvala Bogu!

Duhovni Pastir gospoda Ant. Keržiča, 5. zvezek, obsega govore od 5. nedelje po veliki noči do praznika presv. Trojice (vštevno), in zakonito pravo 49—64, pa zbirko lepih izgledov 497—512.

Dobrotni darovi.

Za opravno ubožnih cerkev: Iz Mengša 38 gld. — Iz Ternovega na Notranjskem 18 gld. — Z Dražgoš 23 gld. 60 kr. — Z Mozeljna 20 gld. — Iz Lesec 24 gld. 70 kr. — S Selc pri Kamniku 39 gld. — Iz Knežaka 8 gld. — S Selc 57 gld. — Z Ustja 4 gld. 20 kr. — Iz Semiča 86 gld. — Po čč. gg. Ursulinarah v Ljubljani 20 gld. — Marija Verčič 1 gld. — Iz Leš 7 gld. — Z Želimelj 7 gld. 30 kr. — Z Janč 23 gld. — Z Zabnice 8 gld. — Z Gorič 25 gld. — Iz Šmartnega pod Šmarno goro 45 kr. — Od sv. Križa pri Litiji 13 gld. 68 kr. — Od sv. Katarine 20 gld. — S Svibnega 16 gld. — Iz Preserja 16 gld. 70 kr. — S Šent Gotarda 17 gld. 66 kr. — Iz Mekin 15 gld. 10 kr.

Za duško mizo: Č. g. žup. Greg. Malaverb 5 gl. — Dober prijatelj iz Vipavskega 5 gld. — Hvaležna Fr. P. 1 gld. — Č. g. J. Z. 10 gld. — Č. g. kat. Jan. Smrekar 1 gld. — Č. g. župnik Sim. Zupan 5 gld. — Č. g. žup. Ant. Kerčon 2 gld. — Čast. g. župn. J. E. 5 gld. — Č. g. R. Merčun 1 gld.

Za se. Detinstvo: Č. g. kapl. Ant. Pšajfar 15 gld. — Č. g. župn. Gotard Rott 15 gld. — Čast. g. Mih. Arko, kurat v Šturiji, 17 gld. 50 kr. — Č. g. žup. J. Berlic 22 gld. — Čast. gospod Fr. Mekinec, kapelan v Št. Vidu nad Ljubljano, 3. gld. — Čast. g. župnik Ant. Kerčon iz Šmarjete, 6 gld. 60 kr.

Za varhe Božjega groba: Po prečastiti dekaniji Leskovski: Leskovec 5 gld.; Cerklje 1 gld.; Št. Jernej 4 gld.; Križevo 2 gld. 90 kr.; Studenec 1 gld. 19 kr.

Za pogorec v Stobu: P. n. g. prelat dr. A. Čebašek 10 gld. *Za pogorec v Starcu terga pri Ložu:* Č. g. župnik Mih. Sajč 1 gld. — Preč. g. kan. A. Urbas 2 gld.

Za pogorec v Mengiški dolovnici: Č. g. župnik Mih. Sajč 2 gld.

Za Bosno: V. č. g. župnik Mat. Tavčar, star popravljen križev pot za hako potrešno cerkev v Bosni.

Za pogorec cerkev v Zaplani: G. kan. in župnik Jan Rozman 10 gld.

Za Brezje: Neka dobrotnica za dobre namene 2 gld. Op. . Več dobrih duš je pri prečast. P. Tadeju oddalo že precej lepih kinčev in dražic za nov. zali kelih, ki se pripravlja za našo slavno božjo pot. Tu je kakor nalašč lepa prilika, v gotovini ali pa v družicah kaj storiti na čast presv. Rešnj. Telesa. Vr.)

Za razne pogorec: Č. g. župn. J. E. 10 gld. *Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru:* Več oseb iz Idrije 6 gld. 40 kr. za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru v Bosni s pristavkom: Sv. Jožef! Mali darček Ti darimo; v Tvoje varstvo se izročimo.